

ת"פ 33866/12/15 - מדינת ישראל, פרקליטות מחוז דרום נגד מחמד סרחין ט 1479172 (עציר),

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 33866-12-15

בפני כב' השופט עמית כהן

המאשימה: מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד מסעד מסעד

פרקליטות מחוז דרום

נגד

הנאשם:

1 מחמד סרחין ט 1479172 (עציר),

ע"י ב"כ עו"ד יאיר דרייגור

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "**החוק**"), בהחזקת סמים שלא לצריכה עצמית לפי סעיף 7(א) ו-7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג - 1973 (להלן: "**פקודת הסמים**") ובעבירה של הסתייעות ברכב לביצוע פשע, לפי סעיף 43 לפקודת התעבורה [נוסח חדש].

2. **מעובדות כתב האישום המתוקן לצורך הסדר טיעון** עולה כי במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, קשר הנאשם קשר יחד עם אחרים, שזהותם אינה ידועה למאשימה, להחזיק, שלא לצריכתו העצמית, סמים מסוכנים מסוג חשיש בכמות מסחרית; במסגרת הקשר האמור ולשם קידומו, ביום 6/12/15 בסביבות השעה 21:45, הגיעו הנאשם ואחר, שזהותו אינה ידועה למאשימה (להלן: "**האחר**"), ברכב מסוג מיצובישי (להלן: "**המיצובישי**") לגדר הגבול בין ישראל למצרים ועצרו את המיצובישי במרחק של כ-20 מטרים מהגדר; הנאשם והאחר ירדו מהמיצובישי וצעדו לעבר גדר הגבול; סמוך לגבול, העמיסו הנאשם והאחר אל תוך המיצובישי, סם מסוכן מסוג חשיש במשקל כולל של 111.863 ק"ג המחולק ל-11 חבילות; לאחר מכן עלו למיצובישי והחלו בנסיעה בשטח לעומק ישראל; לאחר נסיעה של כדקה, חברו הנאשם והאחר לרכב נוסף בצבע בהיר (להלן: "**הרכב הבהיר**") שזהות נוסעיו אינה ידועה למאשימה, אשר המתין לנאשם ולאחר בשטח, על פי תיאום ביניהם, ושני כלי הרכב המשיכו בנסיעה בעומק השטח כאשר הרכב הבהיר מוביל והמיצובישי מאחוריו; חיילי צה"ל קיבלו דיווח על ההברחה והקימו מארב בשטח בדרכם של הנאשם והאחרים, על מנת לעצור אותם; כעבור כ-4 דקות ממועד ההברחה, הגיעו הנאשם והאחר בנסיעה לעבר הנקודה בה המתינו החיילים; אחד החיילים (להלן: "**החייל**"), עמד בנתיב כלי הרכב וסימן להם, באמצעות פנס, לעצור; שני כלי הרכב הגבירו מהירות והמשיכו בנסיעה מהירה; החייל ירה מספר יריות באוויר בניסיון לגרום לנהגים לעצור, אך הם לא עצרו; הרכב הבהיר חלף במהירות על פני החיילים, ואחריו באופן מידי, חלף המיצובישי; כעבור כמה מטרים, ירה אחד החיילים בצמיגים של המיצובישי, ורק כך גרם לו לעצור; לאחר שהמיצובישי נעצר, פתח האחר את הדלת של הנהג ונמלט והנאשם נעצר על ידי החיילים; במיצובישי נתפס סם מסוג חשיש במשקל כולל של 111.863 ק"ג.

3. במענה לכתב האישום המקורי, הכחיש הנאשם את כל אשר יוחס לו. לטענתו, הוא היה על הרכב

עמוד 1

כטרמפיסט כאשר ברכב היו נהג ואדם נוסף שישב מאחור, אשר זהותם אינה ידועה לו. תוך כדי הנסיעה הרכב סטה מהכביש לשטח בטענה שעליו להתעכב מספר דקות. הנאשם אישר כי כשהרכב הגיע לגדר, הנהג והאחר ירדו מהרכב, התקרבו לגדר והחלו להעמיס שקים לתוך הרכב. עוד הוסיף הנאשם כי הוא לא ידע מה מכילים השקים, לאחר שחזרו לנסיעה, הנוסע הנוסף שישב ליד הנהג ירד מהרכב ועבר לרכב אחר. הנאשם הכחיש הנאשם כי הבחין בחיילים, אך אישר ששמע יריות, שלאחריהן הרכב נעצר. לטענתו, נהג הרכב ניסה להימלט, אבל הוא לא, ויצא מהרכב כשהוא מפוחד.

4. המאשימה התחילה להציג ראיותיה, ונשמעו עדויותיהם של שלושה עדים מטעמה (תצפיתנית, מפקד הכוח שהוקפץ למקום וחיילת נוספת שהשתתפה במעצר) והוגשו מוצגים.

5. לאחר שנשמעו העדויות שתוארו לעיל, הודיעו הצדדים שהגיעו להסדר טיעון, במסגרתו חזר בו הנאשם מכפירתו, הודה בעובדות כתב האישום המתוקן לצורך הסדר טיעון והורשע. הסדר הטיעון לא כלל הסכמה עונשית, אך הצדדים הסכימו שהמאשימה תטען לעונש של 5.5 שנות מאסר בפועל, בנוסף להפעלת עונש מאסר מותנה בן 12 חודשים, שהוטל על הנאשם בת"פ 30436-08-13, כאשר מחציתו ירוצה במצטבר ומחציתו בחופף, וההגנה לא תהיה מוגבלת בטיעוניה. עוד הוסכם, כי יוגש תסקיר בעניינו של הנאשם.

תסקיר שירות המבחן

6. בתסקיר פירט שירות המבחן כי הנאשם, בן 30, נשוי ללא ילדים. משפחת מוצאו מונה הורים ו-7 ילדים, הנאשם השלישי; אביו נשוי ל-4 נשים; אין קשר קרוב בינו לבין הוריו; בעל השכלה של 6 שנת לימוד, אינו יודע קרוא וכתוב.

7. על פי התסקיר, בשנת 2014 הורשע הנאשם בעבירה של ניסיון להחזקה/שימוש בסמים שלא לצריכה עצמית, כניסה לא מוסכמת למקום צבאי והסתייעות ברכב לביצוע פשע, ונדון למאסר בפועל למשך 23 חודשים, מאסר מותנה למשך 3 שנים וקנס של 4,000 ₪. עוד בעברו של הנאשם הרשעה נוספת בגין עבירה של תקיפת עובד ציבור, בגינה נגזר על הנאשם עונש מאסר בפועל למשך חודשיים, מאסר מותנה, התחייבות ופיצוי.

8. אשר לעבירה הנוכחית, פירט שירות המבחן כי הנאשם שיתף פעם שחרורו מהכלא, השתלב בעבודות חקלאות ומלצרות; באחת המשמרות פנתה אליו קבוצת אנשים עמם הייתה לו היכרות מוקדמת והציעו לו סכום כסף גדול לצורך העברת חבילת סמים ממקום למקום. הוא פעל רק מתוך מחשבה על הרווח הכלכלי ולא חשב על השלכות מעשיו. הנאשם ציין שהוא מבין כעת שלא השכיל ללמוד ממאסרו הממושך הקודם, אותו ריצה בשל עבירות דומות, וייחס זאת לגילו הצעיר ומצב הכלכלי הקשה ממנו סובלת משפחתו. טען שכיום הוא מבין היטב את גבולות החוק וכי הוא סבור שעליו לקבל ענישה מוחשית.

9. שירות המבחן התרשם כי מדובר באדם בעל יכולות קוגניטיביות בסיסיות, שבשיחה מעט גמגם (לא ברור האם על רקע אורגני) וענה תשובות לאקונויות. הנאשם התקשה להתייחס לאירועים השונים בחייו ולהשפעתם עליו, הוא גדל במשפחה אשר התקשתה להעניק לו פניות ואת רוב זמנו בילה בשוטטות ובהתרועעות עם חברה שולית. השירות התרשם כי הנאשם אינו תופס את העבירה שביצע כחמורה, אינו מבין את השלכותיה ונזקיה על הסביבה וכי לרוב פועל באופן אימפולסיבי, תוך קושי לצפות מראש את השלכות מעשיו או לעסוק בהן וכן קושי להציב לעצמו גבולות פנימיים ולפעול בהתאם לחוק. הדלות שתיאר בתמיכה המשפחתית והתרועעות עם חברה לא מיטיבה, אשר גוררת אותו למצבי סיכון ללא הפעלת שיקול דעת, מוסיפים על הסיכון בו נמצא.

10. השירות לקח בחשבון את אופי וחומרת העבירות, את קשייו לבחון חלקים מכשילים בהתנהגותו, את התייחסותו השטחית לעבירות המיוחסות לו, את היעדר תעסוקה יציבה ואת המצב הכלכלי הקשה, לצד אי הבהירות סביב קשריו החברתיים וקשריו עם חברה שולית. עוד לקח השירות בחשבון את העובדה שסנקציות עונשיות קודמות לא הועילו וכי עד לאחרונה ריצה מאסר בפועל למשך תקופה ממושכת בגין עבירה דומה. על כן מעריך השירות כי קיימת רמת סיכון להתנהגות עוברת חוק בעתיד.
11. השירות לא בא בהמלצה שיקומית בעניינו של הנאשם. בשל הקשיים הכלכליים של המשפחה, השירות אינו ממליץ על הטלת קנס אשר הנטל על שילומו יחול על משפחתו של הנאשם.

הראיות לעונש

12. **המאשימה** הגישה את גיליון ההרשעות הקודמות של הנאשם ואת גזר הדין בת.פ. 30436-08-13, מיום 26/1/2014, אשר ניתן בעקבות הרשעתו של הנאשם, ביחד עם אחרים, בעבירות של ניסיון להחזקת סמים מסוכנים, שלא לצריכה עצמית לפי סעיפים 7(א)+7(ג) רישא לפקודת הסמים, כניסה למקום צבאי לפי סעיף 115(א) לחוק והסתייעות ברכב לביצוע פשע, לפי סעיף 43 לפקודת התעבורה, בו הושתו על הנאשם 23 חודשי מאסר בפועל, 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו, בתנאי שלא יעבור עבירת סמים מסוג פשע וקנס.
13. **מטעם הנאשם** לא הוגשו ראיות לעונש.

טענות הצדדים לעונש

14. טענות המאשימה לעונש

לטענת המאשימה, במעשיו, פגע הנאשם במספר ערכים חברתיים. בתי המשפט, הרחיבו בפסיקתם כי תופעת הסמים פוגעת בכבודו של האדם ובערך של החברה המתוקנת; עבירות הסמים במחוז הדרום הפכו להיות לתופעה רחבת היקף, ובתופעות מסוג זה נלחם בית המשפט בענישה מחמירה; הפגיעה בערך החברתי היא במדרג הגבוה, לאור משקל הסמים; עבירות סמים מבוצעות בדרך כלל לשם בצע כסף. הניזוק מעבירות אלה היא החברה.

המאשימה הפנתה לפסיקה לעניין מדיניות הענישה הנוהגת בתיקים דומים - ת.פ. 6007-04-15 במסגרתו הורשעו שלושה נאשמים לאחר שהודו בהחזקת סם מסוג חשיש במשקל של 59 ק"ג והוטלו עליהם, בהסכמה, 48, 45, ו-51. עוד הפנתה המאשימה לע"פ 423/15 בו הורשעו נאשמים בהחזקת סם מסוג חשיש במשקל כולל של 72 ק"ג, ובית המשפט העליון הפחית את עונשם ל-50, 52 ו-63 חודשי מאסר, בשים לב לעברם הפלילי של כל אחד מהנאשמים.

על כן, טענה המאשימה כי מתחם העונש ההולם ביחס לעבירה שביצע הנאשם הינו 5 עד 8 שנות מאסר בפועל, מאסר מותנה וקנס.

באשר לנסיבות הקשורות לביצוע העבירה, טענה המאשימה שנגרם נזק מביצוע העבירה, משום שעבירות מסוג זה מחייבות מאמץ כביר של כוחות הביטחון והקפצת החיילים לשטח; במקרה זה אפילו נאלצו החיילים לבצע ירי. נוכח מקום ביצוע העבירה, הדבר מסב נזקים לכוחות צה"ל ולמטרות שלשמן הוצבו הם בשטח.

הנזק שהיה צפוי מהעבירה, הוא חמור; צרכני הסם הופכים להיות משועבדים לסם וחוצים גבולות על מנת להשיג סם.

האינטרס האישי של הנאשם נסוג מפני האינטרס הציבורי, המחייב עקירת תופעת הסם והחזקת הסמים מהשורש באמצעות ענישה מוחשית ממושכת ומרתיעה. העובדה שהנאשם ביצע את העבירה נשוא הליך זה כשלחובתו עונש מאסר מותנה בגין עבירה דומה, מבלי שיהיה בדבר כדי להרתיעו מלשוב לסורו, מלמדת שיש להשית על הנאשם עונש מרתיע, ממושך, מאסר מותנה וקנס.

המאשימה הדגישה את כמות הסם שנתפסה. כן הפנתה המאשימה להמלצות שירות המבחן והתרשמותו.

לטענת המאשימה, העונש המתאים בתוך המתחם הוא 6 שנות מאסר, כאשר מביאים בחשבון את עברו ומצד שני את ההודאה, לקיחת האחריות והחרטה. לכן מבקשת המאשימה להשית על הנאשם 6 שנות מאסר, מאסר מותנה וקנס. נוכח העובדה שהנאשם הודה במסגרת הסדר הטיעון, מבקשת המאשימה להפעיל את עונש המאסר המותנה, מחציתו במצטבר ומחציתו בחופף.

15. טענות הנאשם לעונש

כאשר בוחנים את מידת הפגיעה בערכים המוגנים, יש חשיבות גדולה לסוג הסם, שכן ככל שמדובר בסם קשה יותר, השפעתו על בריאות הציבור הרסנית יותר וכך גם השלכותיו הכלכליות.

יש לבחון מי עושה המעשה ומה המעשה. הנאשם נמנה על אחת מהחוליות הנמוכות בשרשרת הפצת הסם ולמרות שהדבר לא הוכח, הדבר בדיעה שיפוטית, שלווייתני הסמים אינם מלכלכים ידיהם בעבודה השחורה של העברת הסמים פיסית את גדר הגבול, אלא שולחים אחרים. הדבר עולה משירות המבחן, שם סיפר הנאשם בדיוק כיצד נקלע לאירוע.

מהתסקיר ניתן ללמוד שמדובר באדם בעל 6 שנות לימוד, דבר שמעיד על התובנות שיש בו, על המצוקה הכלכלית שלו, המקום בו הוא גר וסביבתו. בעבר לא השכיל ללמוד ממאסרו הממושך הקודם, אך מהתסקיר ניתן ללמוד שהיום הוא מבין היטב את גבולות החוק וסבור שעליו לקבל ענישה מוחשית. בניגוד לדעת המאשימה, סבור ב"כ הנאשם שהתסקיר אינו שלילי, בשל הנאמר ביחס להפנמת המשמעות על ידי הנאשם והבנת הפגיעה בערך המוגן של בריאות הציבור.

ב"כ הנאשם הפנה לתסקיר והתרשמות שירות המבחן מכך שהנאשם בעל יכולות קוגניטיביות בסיסיות והרקע המשפחתי שלו. יש להביא בחשבון את הנקודה הנמוכה ממנה הוא מגיע.

ב"כ הנאשם הפנה לע"פ 3915/11 בו נגזרו על הנאשם שהורשע בהחזרת כ- 590 ק"ג, 7 שנות מאסר ולת.פ. 8249/09 (מחוזי ב"ש) בו נגזרו על נאשם שהורשע בהחזקת 142 ק"ג חשיש 3.5 שנות מאסר.

בנסיבות העניין, סבור ב"כ הנאשם שיש לגזור על הנאשם 24 חודשי מאסר ולהימנע מהטלת קנס.

16. דבר הנאשם

הנאשם הביע חרטה על מעשיו ואמר: "אני עשיתי עבירה חמורה, מגיע לי עונש. פגעתי באנשים שאני לא מכיר. אני מודה בעבירה שעשיתי, עשיתי טעות להרבה אנשים שאני לא יודע. אני מצטער על מה שעשיתי".

דין

17. העבירות בהן הורשע הנאשם חמורות הן. נגע הסמים גורם נזקים אדירים לפרטים המכורים לסמים ולחברה. נוכח זאת, על בית המשפט לסייע במיגור התופעה באמצעות ענישה מוחשית ומחמירה, לכל שרשרת הפעילים בהבאת הפצת הסם.

מתחם העונש ההולם

18. הנאשם הודה כי קשר קשר עם אחרים להחזיק, שלא לצריכתו העצמית, סם מסוכן מסוג חשיש בכמות מסחרית וכי החזיק והיה שותף להסעת סם מסוג חשיש במשקל של כ- 111 ק"ג מגבול ישראל-מצרים לתוך מדינת ישראל. על פי עובדת כתב האישום המתוקן, לא יוחס לנאשם קשר להברחת הסמים לארץ, אך מדובר בסם שהוברח למדינה ממצרים.

19. הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם הם שלטון החוק; ההגנה על בריאות הציבור ושלומו, נוכח התוצאות ההרסניות שבעבירות הסמים; ביטחון הציבור, עקב העבירות הנלוות לשימוש בסמים; וביטחון המדינה, עקב ביצוע המעשים סמוך לגבול מצרים, דבר שהסית את חיילי צה"ל ממשימתם העיקרית- שמירה על ביטחון המדינה. מידת הפגיעה בערכים אלה היא גבוהה, בשל כמות הסם.

מדיניות הענישה

20. בתי המשפט קבעו לא אחת שיש להילחם בנגע הסמים באמצעות ענישה מרתיעה, תוך התחשבות, בין היתר, בסוג וכמות הסם:

"בית משפט זה הביע לא אחת את עמדתו כי את נגע הסמים יש לעקור מן השורש, וכי לאור הנזק העצום שמסבים הסחר והשימוש בסמים בכלל, ובסם הקוקאין בפרט, ליחידים ולחברה בכללותה, יש להיאבק במעורבים בעבירות סמים, על ידי הטלת עונשים מרתיעים והולמים, תוך התחשבות, בין היתר, בכמות הסם ובטיבו, בחומרת העבירות שבוצעו, בחלקו של הנאשם בהן ובעברו הפלילי ...".

[ע"פ 5953 מדינת ישראל נ' דויד, 6/7/14].

ראו גם:

"לעולם נזכור עבירת סמים מה היא, ומה הם ערכי-החברה שאנו נדרשים להגן עליהם. מעבר מזה עומדים המערערים - הם ואחרים שכמותם - אנשים שעניהם אל בצע-כסף, ומעבר מזה עומדים צרכני הסם, אנשים אומללים שגופם ונפשם מכורים לסם. אותם עלובים תלו עצמם בסם, ואנשים רעים כמערערים מנצלים תלות זו עד-תום לגריפת כסף-רע לכיסיהם. ... למותר להזכיר את שרשרת העבירות הנדרשת מעיסקאות הסם: צרכנים שאין הפרוטה מצויה בכיסם פושטים על אחרים, שודדים אותם, פורצים לבתיהם, תוקפים אותם, והכול כדי להשיג מימון לרכישתו של הסם. המערערים אינם חבים, כמובן, מבחינה משפטית בעבירות שעוברים אחרים, אך לעת גזירת העונש נביא כל אלה במניין."

[ע"פ 4998/95 מדינת ישראל נ' מיגל אוקטביו גומז-קרדוסו, 31/7/1997].

21. חומרת העבירה בה הורשע הנאשם, מתבטאת בעונש שנקבע לצד עבירה על סעיף 7(ג) רישא לפקודת הסמים- 20 שנה:

"קביעת המחוקק בסעיף 7 לפקודת הסמים המסוכנים אך מדגישה את חומרת העבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית בקבעה עונש מאסר של 20 שנים - עונש השווה לזה של עבירת הסחר בסמים (...); בכך הפך את העבירות לאחיות תאומות על כל המשתמע ...".

עמוד 5

[ע"פ 4592/15 אשר מסעוד פדידה נ' מדינת ישראל, 8/2/16].

וראו גם:

"עבירה של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית (סעיף 7 לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש), תשל"ג-1973) היא אחותה התאומה - מבחינת רמת הענישה שבדין - של עבירת הסחר בסמים, אשר עונשה (לפי סעיף 19א לפקודה) עשרים שנה. כשעסקינן ב-589.6 ק"ג סם מסוכן, יהא אשר יהא חלקו של המערער, אין הענישה יכולה להיות ברף נמוך במשרעת העונשין".

[ע"פ 3915/11 אלכללאב נ' מדינת ישראל, 29/11/12].

22. גם אם, כפי טענת בא-כוחו, היה הנאשם אחת מהחוליות הנמוכות בשרשרת הפצת הסם, הענישה המרתיעה צריכה לחול על כל מי שמעורב בשרשרת העברת הסם:

"על חומרתה המופלגת של עבירת החזקת סמים מסוכנים שלא לצריכה עצמית אין צורך להכביר מילים, ולא כל שכן כך הוא כאשר מדובר בכמות כה גדולה של סמים מסוג זה. הענישה בעבירות מסוג זה נועדה, קודם לכן, לשרת את מטרת הגמול לעבריין על עיסוק בסם העלול לסכן חיי אדם ולפגוע בבריאות המשתמשים בו; שנית, על העונש להעביר מסר חד-משמעי של הרתעה ביחס לעבריינים פוטנציאליים, ולשמש אות אזהרה אפקטיבי לכל מי שמתכוון לקחת חלק במערכת ההעברות והסחר בסמים, תהא אשר תהא הפונקציה אותה הוא ממלא בשרשרת זו של העברת הסם מיד ליד. מזה זמן רב, מדגישים בתי המשפט בפסיקתם את חשיבות הערך הענישתי בעבירות סמים כאחד הכלים החשובים בפעילות לביעורו של נגע הסמים. ההחמרה בענישה בגין עבירות סמים משרתת את מטרת הגמול והרתעה, שהן היעדים העיקריים של הענישה בתחום הסמים".

[ע"פ 211/09 שמעון אזולאי נ' מדינת ישראל, 22/6/2010].

הפסיקה הנוהגת

23. הפסיקה הנוהגת בעבירות בהן הורשע הנאשם, בנסיבות דומות, מלמדת על מאסר משמעותי בפועל:

· ת"פ (מחוזי ב"ש) 8249/09 מדינת ישראל נ' אל דלאלעה, 6/1/11: הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון בעבירות של סיוע לייבוא סם והחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית. אחרים יבאו סם מסוג חשיש, הנאשם סייע להעמיס את הסם על רכב, נתפס חלק מהסם במשקל של כ-143 ק"ג. נאשם בן 25, ללא עבר פלילי בתחום הסמים. בית המשפט המחוזי גזר על הנאשם 42 חודשי מאסר.

· ע"פ 3915/11 אלכללאב נ' מדינת ישראל, 29/11/12: הנאשם הורשע לפי הודאתו בעבירה של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית. במסגרת קשר להברחת סמים, החזיק הנאשם סם מסוכן מסוג חשיש במשקל של כ-590 ק"ג. בניסיון המעצר נהרג אחד השותפים מאש שוטרי משמר הגבול. בית המשפט המחוזי גזר על הנאשם 85 חודשי מאסר. ערעור לבית המשפט העליון נדחה.

· ת"פ 29247-09-13 מדינת ישראל נ' צאנע ואח', 8/12/14: הנאשמים הורשעו על פי הודאתם, בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע והחזקת סם שלא לצריכה עצמית ונאשם 1 הורשע גם בעבירה של כניסה ושהייה בלתי חוקית לישראל. הנאשמים אספו שקים שהכילו סם מסוג חשיש במשקל של 72 ק"ג ונתפסו על ידי כוחות צה"ל. לנאשמים עבר פלילי, אך לא בתחום הסמים. בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם הוא בין 5 ל-8 שנות מאסר וגזר על

הנאשמים עונשי מאסר של 67, 62 ו- 62 חודשים. בערעור לבית המשפט העליון (ע"פ 423/15 אבו כף ואח' נ' מדינת ישראל, 13/1/16), הופחתו עונשי המאסר, בהסכמה, ל- 63, 52 ו- 50 חודשי מאסר, משום שהסדר הטיעון לא כלל את עבירת הברחת הסמים והקשר בו הודו והורשעו המערערים לפי הסדר הטיעון היה קשר להחזקת סם מסוג חשיש שלא לצריכה עצמית ולמרות זאת, בית המשפט המחוזי ייחס למערערים קשירת קשר להברחת סמים.

· ת"פ 60597-06-13 מדינת ישראל נ' אלוג ואח', 12/12/13: הנאשמים הורשעו, על פי הודאתם, בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע והחזקת סמים שלא לצריכה עצמית. הנאשמים הגיעו לגבול ישראל-מצרים, אספו סם מסוג חשיש במשקל של כ- 34.5 ק"ג ונעצרו על ידי כוחות צה"ל. על הנאשמים נגזרו 41 ו- 35 חודשי מאסר, כפי שסוכם בהסדר הטיעון.

· ת"פ 6007-04-15 מדינת ישראל נ' זנון ואח', 23/2/16: הנאשמים הורשעו, על פי הודאתם, בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, החזקת סמים שלא לצריכה עצמית והסתייעות ברכב לביצוע פשע. הנאשמים העמיסו לרכב סם מסוג חשיש במשקל של כ- 59 ק"ג. על הנאשמים נגזרו 45, 51 ו- 48 חודשי מאסר, כפי שסוכם בהסדר הטיעון.

· 28180-09-12 מדינת ישראל נ' אלוג', 3/4/14: הנאשם הורשע בעבירה של החזרת סם שלא לצריכה עצמית. הנאשם החזיק סם מסוג חשיש במשקל של כ- 63 ק"ג. בית המשפט המחוזי קבע כי מתם הענישה ההולם הוא בין 3 ל- 8 שנות מאסר וגזר על הנאשם 56 חודשי מאסר.

מתחם הענישה ההולם

24. בנסיבות תיק זה, בהביאי בחשבון את הערכים החברתיים שנפגעו והפגיעה בהם; מדיניות הענישה הנהוגה; ונסיבות ביצוע העבירה, מקום ביצוע העבירה, הנזק שהיה צפוי להיגרם מהסמים אם לא היו נתפסים, הנזק שנגרם בפועל ובצע הכסף שגרם לנאשם לבצע את העבירה, הכל כפי שפורט לעיל, **אני סבור שמתחם הענישה ההולם הוא בין 3 ל- 7 שנות מאסר.**

העונש המתאים לנאשם

25. במקרה זה אין נסיבות המצדיקות חריגה לקולא או לחומרה ממתחם העונש.

26. בקביעת העונש הבאתי בחשבון **לחומרה** את עברו הפלילי של הנאשם וכי ב- 29/1/14 הושת עליו מאסר של 23 חודשים, בגין עבירות דומות, דבר שלא מנע ממנו לעבור את העבירה נושא תיק זה ב- 6/12/15. **לקולא**, הבאתי בחשבון העובדה כי הנאשם קיבל אחריות על מעשיו והודה בטרם סיום שמיעת ראיות. עוד שקלתי את התרשמות שירות המבחן כי מדובר באדם בעל יכולות קוגניטיביות בסיסיות ואת מצבו המשפחתי והכלכלי כפי שתואר בתסקיר שירות המבחן.

27. בשקלול השיקולים אשר פורטו לעיל, הגעתי לכלל מסקנה שיש להשית על הנאשם מאסר במחצית הראשונה של המתחם.

גזירת העונש

28. אשר על כן הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. מאסר בפועל למשך 54 חודשים, אשר ימנו מיום מעצרו, 6/12/15.
- ב. הפעלת המאסר המותנה בן 12 חודשים מת"פ 13-08-30436, כך שתקופת המאסר תרוצה באופן ש- 6 חודשים ירוצו בחופף למאסר שנקבע בתיק זה ו- 6 חודשים במצטבר.
- ג. **סך הכול ירצה הנאשם 60 (שישים) חודשי מאסר, אשר יימנו מיום מעצרו, 6/12/15.**
- ד. מאסר מותנה של 15 חודשים, אותו יישא הנאשם אם בתקופה של 3 שנים מיום שחרורו ממאסר, יעבור עבירה כנגד פקודת הסמים מסוג פשע.
- ה. מאסר מותנה של 5 חודשים, אותו יישא הנאשם אם בתקופה של 3 שנים מיום שחרורו ממאסר, יעבור עבירה כנגד פקודת הסמים מסוג עוון.
- ו. בנסיבות העניין אני מאמץ את המלצת שירות המבחן ונמנע מהטלת קנס.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, ח' אדר תשע"ז, 06 מרץ 2017, במעמד הצדדים.

עמית כהן, שופט